

מירי לבינסקי עם הרבנית רחל הבר בבית החולים | צילום באדיבות משפחת לבינסקי

"אמרתי לעצמי: 'יכאב לי כמה ימים, אבל הצלתי חיים'"

למירי לבינסקי מכרמיאל, אחות בביה"ח בנהריה, לא היה חסר כלום בחיים • 8 ילדים, פרנסה והמון סיפוק בעבודה • ובכל זאת הרגישה שחסר משהו • לפני שבוע היא תרמה כליה לאדם שלא הכירה

אדי גל

"לפני שנה וחצי, חברה שלי תרמה כליה לאדם זה, וראינו שהכל בסדר", מספרת מירי לבינסקי, אחות אחראית של היחידה לרפואת אם ועובר במרכז הרפואי לגליל בנהריה. "חברה אחרת שלי קיבלה כליה דרך אירגון 'מתנת חיים'. החלטתי גם אני להיכנס לאתר האינטרנט של הארגון, מילאתי טפס סים והתחלתי בתהליך ארוך של בדיקות, שנמשך ממש עד השבוע האחרון".

חייה של מירי לבינסקי, בת 57 מכרמיאל, אשה חרדית, נשואה ואם לשמונה, נעו במסלול בטוח וקבוע, כמעט צפוי מראש. היא עבדה כאחות ובמקביל ניהלה משק בית תוסס. לפני שנתיים החלו לראשונה לעלות במוחה מחשבות על תרומת כליה אלטרואיסטית (תרומה לאדם זר), אולם בעלה אריה חשש מההשלכות, והיא גנזה את הרעיון. בסופו של דבר, בתמיכת בעלה וילדיה, היא החליטה ללכת על זה, והשבוע התבצעה תרומת הכליה ברמב"ם. "אמרתי לעצמי: יכאב לי כמה ימים, אבל הצלתי חיים של בנאדם", אומרת לבינסקי, שהכי ליה שלה נקלטה בצורה מוצלחת בגופו של תושב האזור, בן 42.

מה הביא אותך להחליטה?

"אני אדם מאמין, ולתפיסתי, המסע שלנו כאן הוא זמני, ועלינו להשאיר משהו טוב אחרינו. אמרתי לעצמי: 'אני אדם בריא, תודה לאל, אבל יש אנשים שסובלים. אם אני יכולה לתת מתנה לאדם אחר שזקוק לך, אז למה לא, בעצם?'"

היו רגעים בדרך שהרגשת חרטה או פחד?

"אולי זה יצחיק אותך, אבל הרגע היחיד היה דווקא כשהייתי צריכה לעשות בדיקת CT כדי לראות אם הכל בסדר אצלי ושאני יכולה להמשיך בתהליך של תרומת הכליה. הכל היה בסדר והמשכנו בתהליך".

אך גייסת את בני המשפחה לתמוך בהחלטה?

"בהתחלה בעלי קצת התנגד, אבל כשראה כמה זה חשוב לי וכשהבין שאפשר לחיות עם כליה אחת, הוא התרצה והיה איתי לגמרי. גם הילדים תמכו. החלטתי לספר לכל אחד מהשמונה, בנפרד ולא ביחד, כדי שלא יעשו לי 'עליהום' משותף (צוחקת)".

מירי היתה מאושפזת ברמב"ם במשך ארבע עה ימים, והנחיתוח נמשך כשלוש שעות. "היו לי כאבים, ולמעשה יש לי עד עכשיו", היא

מגלה, "אבל זה כאין וכאפס לעומת התחושה לראות את האדם שקיבל את הכליה שלי. הבנתי שמצבו השתפר פלאים. אמא שלו אמרה לי: 'אני לא יכולה לישון בלילה, כי בגללנו יש לך כאבים', ועניתי לה: 'זה לא בגללכם, זה בגללי, אני החלטתי שאני רוצה לעשות זאת'".

נפגשת איתו?

"הספקנו להיפגש יממה לפני התרומה. הוא הודה לי. זו היתה פגישה מרגשת שקשה לתאר במילים. יש לו משפחה נפלאה שעו- טפת אותו באהבה. אני משוכנעת שנישאר בקשר".

מה תרצי לומר למי שקורא את הכתבה?

"חשוב לי שתהיה מודעות לנושא של תרומה אלטרואיסטית. שאנשים יבינו שזו זכות גדולה. הרבה אנשים אמרו לי: 'לא ידעתי שיש דבר כזה'".

1,200 השתלות כליה

ארגון "מתנת חיים" המעודד אנשים לתרום כליה לשם הצלת חיים, פועל ללא כוונות רווח, במטרה לעזור לזולת ולהציל חיי אדם, ועד כה רשם 1,200 השתלות כליה אלטרואיסטיות ב-13 שנות פעילותו. בארגון מדגישים כי על פי כל המחקרים הרפואיים, תרומת כליה מן החי לא מהווה סכנה לתורם. באירגון מלווים את התורם והמושתל בהליכים הבירוקרטיים במסדרונות בתי החולים. כמו כן מדגישים כי מדינת ישראל נמצאת במקום הראשון בעולם בתרומות אלטרואיסטיות, אשר חלקן הגדול התבצע באמצעות "מתנת חיים". האירגון הוקם ע"י הרב ישעיהו הבר, מושתל כליה בעצמו, בעקבות סיפור של מטופל שפגש. הרב הבר הלך לעולמו לפני שנתיים, ואת מפעל החיים שלו ממשיכה אלמנתו, הרבנית רחל הבר, ששייערה רבות למירי וביקרה אותה בעת שהייתה מאושפזת. "כשהגעתי לבקר את מירי בבית החולים, ראיתי מלאך מול העיניים. מיד אפשר היה לחוש בטוב הלב שלה וברצון להרחיב את מעגלי הנתינה".

"אני אדם מאמין, ולתפיסתי, המסע שלנו כאן הוא זמני, ועלינו להשאיר משהו טוב אחרינו"